

Dosarul nr. 3ra-965/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Jomiru-Niculiță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Cotorobai, V. Sîrbu, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Bostan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Bostan împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la constatarea faptului, anularea datoriei pentru energia termică din factura de plată, obligarea excluderii facturării lunare pentru energia termică cu scoaterea apartamentului de la evidența termică centralizată și excluderea sumei taxei de stat din factura de plată,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Sergiu Bostan și a fost menținută hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și încheierea din 01 martie 2016 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 20 februarie 2015 reclamantul Sergiu Bostan a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 23 cu privire la constatarea faptului calculării ilegale și neîntemeiate a datoriei în mărime de 11818 de lei 30 bani pentru consumul de energie termică livrat în apartamentul nr. 41 din mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 5, precum și includerii în factura nr. 122706584 a sumei în mărime de 146 de lei 20 bani, cu titlul de datorie, anularea acestor datorii și obligarea scoaterii apartamentului de la evidența termică centralizată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 14 septembrie 2000 a cumpărat apartamentul nr. 41 din mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 5, fără careva restanțe la plata serviciilor comunale.

A menționat că, deoarece temperatura în imobil nu se ridică la 16 °C, în perioada livrării agentului termic, a instalat încălzire autonomă.

A precizat că, prin cererea depusă la ÎMGFL nr. 23, ultima a fost informată că la 18 februarie 2001 va debransa apartamentul menționat de la rețeaua termică centrală, totodată solicitând prezentarea unui reprezentant al ÎMGFL nr. 23, la data de 19 februarie 2001 pentru verificarea și atestarea acestui fapt pentru a nu-i mai fi calculat serviciul neprestat, însă solicitarea dată nu a fost satisfăcută.

A accentuat că, până în anul 2001 a achitat toate plățile, iar din 01 noiembrie 2001, ÎMGFL nr. 23 lunar i-a calculat pentru serviciul de încălzire plăți la consumul de energie termică. Ulterior, în luna martie 2007, ÎMGFL nr. 23 a depus cerere de chemare în judecată privind încasarea de la el a sumei în mărime de 7761 de lei 77 bani pentru consumul de energie termică, care a fost scoasă de pe rol, din motiv că reclamantul nu s-a prezentat în ședința de judecată.

A specificat că, la data de 14 iunie 2012 SA „Termocom” și ÎMGFL nr. 23 au depus repetat cerere de chemare în judecată împotriva sa, solicitând încasarea datoriei în sumă de 8611 de lei 45 bani pentru furnizarea energiei termice.

A relatat că, prin hotărârea nr. 2-1978/14 din 09 iulie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată menționată, a fost respinsă ca nefondată, iar cererea reconvențională, a fost scoasă de pe rol, pe motivul nerespectării procedurii prevăzute de Legea contenciosului administrativ privind soluționarea prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară. Hotărârea în cauză a fost menținută prin decizia din 03 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

A evidențiat că, conform facturii nr. 122706586 din luna ianuarie 2015, datoria calculată de ÎMGFL nr. 23 constituie 11818 de lei 30 bani. Astfel, conchide că ÎMGFL nr. 23 neîntemeiat a inclus suma de 146 de lei 20 bani, cu titlu de taxă de stat în factura nr. 122706584 din luna februarie 2015, deoarece ordonanța nr. 2p/o-3044/13 din 19 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care s-a încasat taxa de stat în mărime de 146 de lei 20 bani, a fost anulată prin decizia din 19 septembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, iar prin hotărârea nr. 2-1978/14 din 09 iulie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cerința de încasare a sumei de 8611 de lei 45 bani, a fost respinsă ca nefondată. Prin urmare, conchide că ÎMGFL nr. 23 nu s-a conformat acestor acte judecătorești irevocabile.

A stipulat că, la data de 22 noiembrie 2014 a depus cerere către pârât cu privire la anularea datoriei și scoaterea apartamentului de la evidența termică centralizată, însă în termenul stabilit nu a primit nici un răspuns.

A relevat că, la data de 24 ianuarie 2015 s-a adresat repetat ÎMGFL nr. 23 cu aceleași solicitări, însă prin răspunsul nr. 628/0-8, i-a fost refuzat în satisfacerea cerințelor înaintate. Consideră că răspunsul dat este formal și neîntemeiat.

A notat că, coloanele tranzitorii de încălzire centrală ce traversează apartamentul în litigiu au fost schimbate cu altele noi și îngropate în pereții apartamentului în cauză, respectiv nu beneficiază de 10, 15 și 20% de energie termică centralizată și gestionată de ÎMGFL nr. 23. Încălzirea apartamentului ce îi aparține cu drept de proprietate este produsă de cazanul autonom, procurat și instalat în anul 2001

și se află în funcțiune. Faptul instalării și funcționării încălzirii autonome a fost demonstrat documentar în cauza civilă nr. 2-1978/2014.

A solicitat constatarea faptului că ÎMGFL nr. 23 ilegal și neîntemeiat a calculat datoria în mărime de 11818 de lei 30 bani pentru consumul de energie termică livrat în apartamentul nr. 41 din mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 5, precum și includerii în factura nr. 122706584 a sumei în mărime de 146 de lei 20 bani, cu titlul de datorie, anularea acestor datorii, obligarea ÎMGFL nr. 23 să scoată apartamentului de la evidența termică centralizată și să nu-i mai expedieze facturi lunare pentru acest serviciu.

Prin încheierea din 02 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, deoarece a fost depusă cu încălcarea cerințelor art. 166, 167 CPC, reclamantului fiindu-i acordat un termen de 5 zile, din momentul recepționării copiei de pe prezenta încheiere.

Prin încheierea din 18 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost restituită, în temeiul art. 171 alin. (2) CPC al RM.

Prin decizia din 15 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat de Sergiu Bostan și a fost casată încheierea din 18 martie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, restituind cauza spre rejudecare de la etapa primirii cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 09 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, deoarece a fost depusă cu încălcarea cerințelor art. 166, 167 CPC, reclamantului fiindu-i acordat un termen de 3 zile, din momentul recepționării copiei de pe prezenta încheiere.

Prin încheierea din 04 noiembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, acțiunea depusă de către Sergiu Bostan, a fost acceptată spre examinare.

Prin încheierea din 01 martie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Sergiu Bostan cu privire la recuzarea judecătorului Veronica Jomiru-Niculiță.

Prin încheierea protocolară din 016 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat constatarea faptului încălcării de către ÎMGFL nr. 23 a prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea cu privire la petiționare, la examinarea cererii din 22 decembrie 2014, constatarea faptului că ÎMGFL nr. 23 a calculat ilegal și neîntemeiat datoria pentru consumul de energie termică livrat în apartamentul nr. 41 din mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 5, anularea datoriei pentru energia termică din factura de plată în sumă de 13621 de lei 05 bani, obligarea ÎMGFL nr. 23 să excludă facturarea lunară pentru energia termică, cu scoaterea apartamentului de la evidența termică centralizată și excluderea sumei de 146,12 lei, cu titlul de taxă de stat indicată în factura de plată.

Prin hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Sergiu Bostan și a fost obligată ÎMGFL nr. 23 să

excludă suma de 146 de lei 12 bani, cu titlul de taxă de stat din factura de plată a serviciilor locativ comunale pentru ap. 41 situat pe str. Gr. Vieru 5, mun. Chișinău, ce-i aparține lui Sergiu Bostan.

Prin decizia 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Sergiu Bostan și a fost menținută hotărârea din 30 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, instanța de fond just și întemeiat a respins cerința reclamantului cu privire la constatarea faptului încălcării de către ÎMGFL nr. 23 a prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea cu privire la petiționare, la examinarea cererii din 22 decembrie 2014, or acesta a primit răspunsul în termenul prevăzut de lege.

Totodată, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a conchis că proprietarii de apartamente care au fost debransați de la sistemul centralizat de încălzire, au obligația de a achita o cotă parte din costul energiei termice calculată pentru un metru pătrat al apartamentului stabilită prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, astfel, sumele calculate lunar de ÎMGFL nr. 23 și incluse în ordinele de încasare a numerarului pe numele consumatorului Sergiu Bostan sunt întemeiate și nu există careva motive de a fi excluse.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a relevat că alegația reclamantului precum că datoria pentru energia termică în sumă de 13621 de lei 05 bani este prescrisă, este lipsită de suport factologic și juridic, deoarece ÎMGFL nr. 23 sau SA „Termocom”, nu au înaintat pretenții în privința cărora reclamantul ar putea invoca tardivitatea, prin urmare, prima instanța corect a respins cerința dată ca nefondată.

Totodată, instanța de apel a relevat că instanța de fond corect a admis cerința reclamantului cu privire la excluderea sumei de 146 de lei 12 bani, cu titlu de taxă de stat din facturile de plată a serviciilor locativ-comunale, deoarece ordonanța nr. 2p/o-3044/13 din 19 aprilie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care s-a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 146 de lei 20 bani, a fost anulată prin decizia nr. 2r-1683/13 din 19 septembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău.

În concluzie, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a respins cererea reclamantului cu privire la recuzarea judecătorului instanței de fond, or argumentele acestuia nu prezintă relevanță juridică în prezenta speța, cu atât mai mult că sunt lipsite de probe pertinente și concludente privind necesitatea înlăturării judecătorului de la examinarea cauzei.

La data de 05 iunie 2018 Sergiu Bostan a declarat recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea decizie instanței de apel și hotărârii instanței de fond în partea cerințelor respinse, pronunțând în această parte o nouă hotărâre de admitere a acestora.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume pct. 8⁶ din Hotărârea Guvernului nr. 628 din 20 mai 2016 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor

locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002.

A menționat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au neglijat faptul că, deși în bloc există subsol și acoperiș (nu etaj tehnic), acestea sînt ocupate, iar încălzirea lor constituie sarcina tuturor locatarilor din bloc. De altfel, sub acoperișul blocului toți vecinii și-au construit mansardă, iar subsolul este ocupat de doi agenți economici. Prin urmare, toți ocupanții acoperișului și subsolului urmează să achită fiecare propria nota de plată pentru căldură. Mai mult ca atât, în scară există doar un singur calorifer, între etajul III și IV.

A relatat că, în condițiile în care atât subsolul cât și acoperișul sunt ocupate și plata pentru încălzirea acestora deja este acoperită, se constată inexistența încăperilor tehnice (etaje tehnice și subsoluri). În consecință, prin analogie, urmează a fi aplicat pct. 8⁶ din Hotărârea Guvernului nr. 628 din 20 mai 2016 cu privire la modificarea și completarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002.

A relevat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat instituția prescripției extinctive, deși aceasta a fost invocată până la încheierea dezbaterilor în fond. Or, potrivit art. 267 alin. (1) Cod civil, ÎMGFL nr. 23 și SA „Termoelectrica” puteau să pretindă achitarea sumelor respective doar pentru ultimii 3 ani.

A comunicat că, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că există deja o hotărâre judecătorească de respingere a cerinței de încasare a datoriei în mărime de 8611 de lei 85 bani, pentru perioada 2001-2012.

La data de 13 iulie 2018 SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 01 august 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost ridicată de la examinare, în ordine de recurs, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Bostan împotriva ÎMGFL nr. 23, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la constatarea faptului, anularea datoriei pentru energia termică din factura de plată, obligarea excluderii facturării lunare pentru energia termică cu scoaterea apartamentului de la evidența termică centralizată și excluderea sumei taxei de stat din factura de plată și a fost remisă Curții de Apel Chișinău, pentru a se expune asupra încheierii din 01 martie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia suplimentară din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost menținută încheierea din 01 martie 2016 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Bostan împotriva ÎMGFL nr. 23, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la constatarea faptului, anularea datoriei pentru energia termică din factura de plată, obligarea excluderii facturării lunare pentru energia termică cu scoaterea apartamentului de la

evidența termică centralizată și excluderea sumei taxei de stat din factura de plată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 11 aprilie 2018, iar recurentul a declarat recurs la data de 05 iunie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 05 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Sergiu Bostan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Sergiu Bostan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Bostan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sergiu Bostan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic